

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a členov sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí v Bratislave 22. apríla 2009 v trestnej veci odsúdeného **J. Č. a spol. pre trestný čin vraždy spolupáchateľstvom** podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. f/ zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.), o sťažnosti odsúdeného J. Č. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 3. novembra 2008, sp. zn. 7 Ntok 1/2008, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného J. Č. sa zamietá.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 26. novembra 2001, sp. zn. 3 T 35/99, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu z 29. apríla 2002, sp. zn. 1 To 13/2002, J. Č. spolu s ďalšími osobami bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu vraždy spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. f/ Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

po predchádzajúcej dohode 12. júna 1998 v úmysle zmocniť sa peňazí M. B. a Ing. Š. B. týchto usmrtili tak, že J. Č. ich vylákal na odpočívadlo pri ceste medzi obcami M. a Š., kde J. Š. ich usmrtil viacerými výstrelmi z pištole, potom M. A. J. Š. z miesta činu odviezol; použitú pištoľ bez oprávnenia zaobstaral a prechovával F. H., ktorý ju pred spáchaním skutku na základe dohody odovzdal J. Š..

J. Č. bol podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. bol uložený trest odňatia slobody na štrnásť rokov, na ktorého výkon bol podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. zaradený do tretej nápravno výchovnej skupiny.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach z 3. novembra 2008, č. k. 7 Ntok 1/08-49, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. bol zamietnutý návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v uvedenej trestnej veci.

Odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania uvádzal, že celé konanie bolo vykonštruované, namietal dôveryhodnosť svedka P. K. a navrhol vypočuť ako svedka JUDr. R. T. na okolnosti motívu lúpežnej vraždy, ako aj opätovné vypočutie svedka P. K..

Krajský súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že neboli zistené žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania, a preto návrh odsúdeného zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu odsúdený prostredníctvom obhajcu a tiež vlastným písomným podaním podal sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby napadnuté uznesenie bolo zrušené a krajskému súdu bolo uložené vo veci znovu konať a rozhodnúť.

Podstata sťažnosti spočíva v tvrdení, že sa nepreukázala existencia peňazí poškodených, ktorých sa chceli páchatelia zmocniť. Bolo poukázané na to, že bolo vedené aj vyšetrenie zamerané na objasnenie týchto okolností, pričom z tohto je možné vyvodiť, že v konaní páchatel'ov neexistoval zisťný a lúpežný motív, teda zmocniť sa peňazí poškodených. Tieto okolnosti by podľa názoru sťažovateľa mali viesť k povoleniu obnovy konania s tým, že v ďalšom konaní by malo prísť k závažnému zmierneniu uloženého trestu.

Najvyšší súd ako súd rozhodujúci o sťažnosti primárne zistil, že sťažnosť je prípustná (§ 185 ods. 2, § 402 ods. 3 Tr. por.), že bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 ods. 1 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 ods. 1 Tr. por.), zároveň však dospel k záveru, že táto nie je dôvodná.

Krajský súd v konaní na základe návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a správne zistil, že neboli produkované žiadne

nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi súdu skôr známymi mohli viesť k inému rozhodnutiu o vine alebo treste, resp. v iných otázkach. V tomto smere súd rozhodujúci o sťažnosti poukazuje na písomné odôvodnenie napadnutého uznesenia, ktoré si osvojuje.

Najvyšší súd zároveň poznamenáva, že tvrdenie odsúdeného bolo založené na existencii trestného stíhania, ktoré bolo vedené vyšetrovateľom Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, odboru Východ v Košiciach, pod ČVS: PPZ-57/BPK-V-2004, a to proti nezistenému páchatelovi, ktorý ako orgán činný v trestnom konaní počas prípravného konania v trestnej veci odsúdeného Č. a spol. mal zatajiť sumu 3 500 000 Sk pochádzajúcu z daného prípadu a vykonať úkony smerujúce k poškodeniu práv J. Č.. Toto trestné stíhanie neznámeho páchatel'a pre uvedený skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bolo začaté na základe trestného oznámenia J. Č., avšak uznesením vyšetrovateľa z 24. februára 2005 bolo zastavené; rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 23. marca 2005.

Najvyšší súd aj po oboznámení s uvedeným vyšetovaním dospel k záveru, že stanovisko krajského súdu vo veci povolenia obnovy konania na základe návrhu odsúdeného Č. je legálne a vecne správne, pričom ani dôvody uvedené v sťažnosti nemôžu viesť k inému pohľadu na napadnuté rozhodnutie.

Na margo je potrebné poznamenať, že odsúdený Č. v snahe zmeniť terajšie právoplatné odsudzujúce rozhodnutie už v predmetnej veci podal návrh na povolenie obnovy konania, ktorý bol uznesením Krajského súdu v Košiciach z 24. marca 2006, sp. zn. 3 Ntok 2/2004, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu z 8. novembra 2006, sp. zn. 1 To 47/2006, zamietnutý. V spomínanom konaní odsúdený poukazoval na iné skutočnosti, ktoré podľa jeho názoru mali odôvodniť povolenie obnovy konania, ale teraz akcentovanú skutočnosť nepredniesol, hoci výsledok spomínaného trestného stíhania nezistenej osoby z orgánov činných v trestnom konaní mu už bolo známe.

Najvyšší súd po zvážení uvedených okolností preto sťažnosť odsúdeného Č. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol ako nedôvodnú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 22. apríla 2009

JUDr. Milan L i p o v s k ý, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová